

Folketingsmand Søgaard,
— Chr. Hansen,
— Pitzner og
— Gamborg

til Medlemmer af det i Henhold til Lov Nr. 371 af 7. August d. A. om *visse Foranstaltninger vedrørende det kongelige Teater* nedsatte Byggeudvalg.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

A. C. Mortensen: Jeg vil gerne rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, om ikke det var muligt at rette noget ved den Beslutning, der er taget angaaende Laanene til Oprettelse af Husmandsbrug i det kommende Aar. Som bekendt er det ifølge Loven af 17. Juli 1921 Ministeren, der bestemmer, hvor stort Laan og eventuelt Tilskud der skal gives. Det første Aar, 1921, bestemte Ministeren, at Vurderingssummen for de nyoprettede Husmandsbrug maatte være indtil 22 000 Kr., hvoraf Nybyggeren skulde eje de 10 pCt. Resten, de 19 800 Kr., leverede Staten, saaledes at de 13 200 Kr. blev Laan og de 6 600 Kr. rent Tilskud. Aaret efter sattes Summen ned til 20 000 Kr., idet man gik ud fra, hvilket vist var meget rimeligt, at et lignende Brug nu kunde oprettes 2 000 Kr. billigere. Og saa fastsatte man altsaa det Beløb, Staten skulde yde, til 18 000 Kr., men saaledes at de 15 000 Kr. blev Laan og de 3 000 Kr. Tilskud. I Aar har man fastsat Vurderingssummen til det samme Beløb, 20 000 Kr., og Statens Bidrag ligeledes til det samme Beløb, 18 000 Kr., men i Aar skal det være Laan alt sammen. Man faar derved det urimelige Forhold, at hvis en Nybygger har oprettet et Statshus i 1921, faar han 13 200 Kr. at forrente, forudsat at Huset har den Størrelse, som det maa have, og opretter han det i 1922, faar han 15 000 Kr. at forrente; men vil han i 1923 oprette et saadant Statshus, skal han forrente 18 000

Kr. Det forekommer mig at være en ganske uholdbar Stilling. Jeg forstaar ikke, hvorfor der skal gøres den Forskel. Mig vilde det forekomme rimeligt, at man, naar man een Gang har fastsat Laanet til 13 200 Kr., saa fastholdt det, og at Statens Tilskud saa blev nedsat i samme Forhold, som Vurderingssummen til Fremskaffelsen af Huset blev nedsat. Der er imidlertid der sket Brud paa dette, ved at man ifjor har sat 15 000 Kr. som Laan, og i det kommende Aar skal alle de 18 000 Kr. være Laan. Det forekommer mig, at det er uklogt. Man ser, at meget store Dele af dem, der har oprettet Husmandsbrug i Fjor, har ondt ved at forrente 13 200 Kr., og jeg tror, det i det kommende Aar vil blive meget værre, naar de skal forrente 18 000 Kr. paa en Ejendom af lignende Størrelse. Det viser sig alligevel, at mange gerne vil oprette saadanne nye Brug. Det er naturligvis den fortvivlede Situation paa Arbejdsmarkedet, som bevirker, at Folk griber til noget og mener at kunne faa Beskæftigelse derved paa en saadan Maade, at det kan gaa. Men det er mig ogsaa bekendt, at Kommissionsformændene har henstillet eller i alt Fald vedtaget at ville henstille til Ministeren, om ikke i hvert Fald en Del af de 18 000 Kr. kunde blive Tilskud, eller om det maaske vilde være klogere at gaa en anden Vej, saaledes at de 18 000 Kr. vel blev Laan alt sammen, men at de i de første Aar blev noget billigere, maaske det første Aar helt fri for Forrentning, og saa i et Par Aar, eller hvor meget det nu kan blive, kom til at staa til en billig Rente. Det er muligt, naar Nybyggerne faar Ejendommen fuldt og godt besat, at de da kan forrente de 18 000 Kr. paa disse Ejendomme; men til at begynde med er det uhyre svært, og jeg synes ogsaa, det er uhyre planløst. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om ikke der kunde ændres noget ved den Bestemmelse endnu.

Saa vil jeg gerne, ligesom jeg gjorde i Fjor, lægge et godt Ord ind for de gamle Pensionister, dem, der blev pensioneret før 1. Oktober 1919. Som bekendt faar disse Folk en langt ringere Pension end de, der er pensioneret efter 1. Oktober 1919. Der er vedtaget en ekstraordinær Lov i den Anledning, hvilken har bevirket, at de, der har de meget smaa Pensioner, klarer